

שיחת השבוע

יש חדש

התוועדות מרכזית

ועד כפר חב"ד מזמין את הציבור הרחב להתוועדות המרכזית הגדולה של חג הגאולה, שתהיה אי"ה ביום חמישי, י"ט בכסלו, בשעה 8 בערב, בבית הכנסת 'בית מנחם' בכפר חב"ד, בהשתתפות רבנים ואישי ציבור. בין אורחי ההתוועדות יהיו הרבנים הראשיים לישראל והמרצה האורח הרב יוסף יצחק גרינברג, שליח חב"ד באלסקה. ניגוני שמחה בליווי תזמורתו של ר' משה (מונה) רוזנבלום ור' נמואל הרוש.

אירועי ענק לנשים

יום של אירועים מיוחדים לנשים יהיה אי"ה ביום רביעי, י"ח בכסלו, בבנייני האומה בירושלים. לאורך כל היום, מהשעה 10 בבוקר, יתקיימו שיעורים בחסידות. בשעה 5 יפתח המחזור הראשון של המופע המרכזי באולם הגדול, ובשעה 8 המחזור השני. יישאו דברים: הרב מיכי יוספי והרבנית ימימה מזרחי. פרקי שירה חסידית: אברהם פריד, שולי רנד ואביתר בנאי. מנחה: סיוון רהב-מאיר. לאורך היום יפעל יריד ספרי החסידות לנשים. טל' 072-2219060.

התוועדויות בכל הארץ

בתי חב"ד ברחבי הארץ מקיימים התוועדויות וכינוסים לכבוד חג הגאולה. הציבור מוזמן להתבשר מאור החסידות ולהשתתף בשמחה החסידית.

זמני השבוע

נירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
4:11	4:42	5:12	4:25
5:13	5:46	6:07	5:24

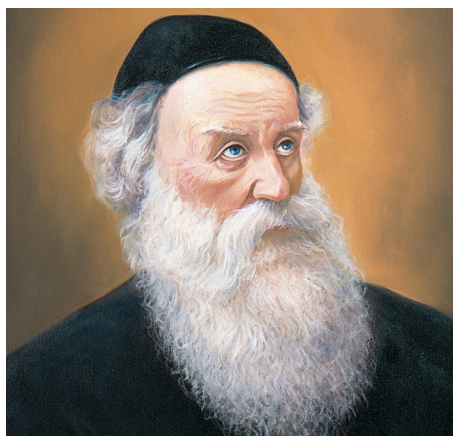
319 בתי חב"ד **לשירותכם *3770** מוקד חב"ד

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 729-72-2770100 • פקס 729-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

הבאר מזמינה אותנו לשאוב

דברי החסידות מאירים את הנשמה, מסלקים את הספקות, נוסכים שמחה ואופטימיות וממלאים את הנפש במאגרי חיות ומרץ

רבי שניאור זלמן מלאדי, בעל הגאולה (ציור: תפארת)

תחושת המתיקות והעושר הרוחני הטמונה בתורת החסידות.

אור חדש

מסופר על בעל ה'תניא' שכאשר ביקר באחד המקומות שאור החסידות טרם הגיע אליהם, סבבוהו רבים בשאלות ובקושיות. הוא עלה על הבימה והכריז בקול רם ומתוך ניגון: "טעמו וראו כי טוב ה' - תטעמו ותראו שה' טוב!". אמירה זו גרמה שעשרות אברכים מבקשי השם הלכו אחריו.

כדי ללמוד חסידות אין צורך בשום הכנות והקדמות. מובן שככל חלק בתורה יש ללמוד בסדר ובהדרגה. יש סוגיות קלות, שכל אדם יכול ללמוד ולהבין, ויש סוגיות עמוקות, שכדי להבין נדרשים לידיעה רחבה בנגלה ובנסתר. כך הדבר בכל תחום בתורה, ואין זה צריך להרתיע אותנו מללמוד.

ספר ה'תניא' ומאות ספרי החסידות שבאו בעקבותיו שופכים אור חדש על כל תחום בתורה ובחיי היהודי. דברי החסידות מאירים את נשמת האדם, מסלקים את הספקות, נוסכים שמחה ואופטימיות וממלאים את הנפש במאגרים בלתי נדלים של חיות ומרץ. הבאר לפנינו - צריך רק לגשת אליה ולשאוב.

תקופתנו מתאפיינת בהתפוצצות המידע, ואולי דווקא משום כך זו תקופה מבולבלת ורבת תהיות. רבים מחפשים את דרכם. יש הנוודים להודו ולמזרח הרחוק, אחרים מתעניינים בשיטות מיסטיות שונות ומ' שונות, ויש המצטרפים לכיתות מוזרות. הצד השווה שבכולם שאין הם מעלים על דעתם שמ' בוקשם מצוי קרוב כליכך - ביהדות.

לצד החומרנות הגואה וההתפרקות מערכים מסורתיים מסתמנת התעניינות גוברת והולכת ברוחניות וברבדים הנסתרים של המציאות. הציבור חש כי התשובות מצויות שם, במה שמעבר לחומר.

למה להתלבט

החיפושים מאפיינים לא רק את מי שלא זכו ללמוד תורה ולספוג ערכים יהודיים בילדותם. גם שומרי תורה ומצוות מתלבטים בשאלות עיוניות, מבקשים דרך בעבודת השם, צמאים לשמחה ולאור חסידי. רבים מהם אינם יודעים שמבוקשם נמצא קרוב כליכך - בחסידות.

הבעל-שם טוב, מייסד החסידות, בא לעולם כדי לגלות את אור החסידות לכל אדם מישראל. הוא לא בא להקים 'תנועה', אלא להעניק לכל יהודי תוספת אור וחיות בחייו בכלל ובעבודת הבורא בפרט.

מייסד חסידות חב"ד, רבי שניאור זלמן מלאדי - שבשבוע הבא נחוגג 216 שנים לגאולתו - הכריז כי החסידות איננה 'מפלגה', אלא היא נחלתו של כל יהודי. היא מיועדת לכל יהודי וצריכה להילמד על-ידי כל יהודי, יהיה מי שיהיה ותהיה השתייכותו החברתית, התנועתית והעדתית אשר תהיה.

רבים אינם מודעים לאור המופלא שהם עשויים למצוא בתורת החסידות. אתה שומע אותם מתנצלים שאין להם פנאי, שעדיין לא מילאו כרסם בש"ס ופוסקים, שהם 'אינם ראויים' ללימוד תורה קדושה זו, ועוד תירוצים. ואתה חושב בליבך, איך אפשר להעביר לכל אלה את

חג שמח. לשנה טובה בלימוד החסידות ובדרכי החסידות תיכתבו ותיחמתו

הוויתור של רחל

מתייסרים בגלות? היא נשארה בדרך, עומדת על המשמר ומעוררת את רחמי הקב"ה, שאמר: "בשבילך רחל אני מחזיר את ישראל למקומן!".

לותר על הנוחות

על כל אישה יהודייה לאמץ את התנהגותה של רחל אימנו. גם כיום אנו זקוקים לגאולה השלמה, שבה איש לא יישאר מאחור, ואחת הדרכים להחישתה היא להשיב בנים לגבולם הרוחני ולקרב כל יהודי ליהדות, גם כאשר הדבר כרוך בויתור על נוחות אישית.

זאת יש ללמוד מרחל אימנו בקליוחומר: אם רחל ויתרה על הדבר הנעלה ביותר בשביל יהודים שיחיו בעתיד הרחוק, כל שכן שעל כל אחד ואחת להניח את טובתו הפרטית בצד, ולהתמסר לקרב יהודים בני דורנו, שהם בבחינת תינוקות שנשבו. מעשיה של רחל, שהשיבה בנים לגבולם, מעניקים כוח לכל יהודי להצליח בכך.

(התוועדות תשמ"ו, כרך ב, עמ' 311)

התשובה היא שבאמת אין זה סבל בעבור רחל אימנו. העובדה שנקברה בדרך אפרת לא זו בלבד שאינה מסבה לה צער, אלא להפך, משמחת אותה על שביכולתה לעזור בעתיד לבניה ולבקש עליהם רחמים. לכן כששמע יוסף את הדברים נחה דעתו, שכן הבין שזו טובת אימו, שהעדיפה להיקבר בדרך כדי לעזור בעתיד לבניה.

על המשמר

מן הדברים עולה גדולתה של רחל אימנו. אף שהייתה נביאה, ובוודאי הכירה במעלת הקבורה במוחצת יעקב אבינו, במערת המכפלה, עם שאר האבות והאימהות ועם אדם וחווה, בכל זאת ויתרה על כל זה בעבור צאצאיה, עם ישראל.

אותם יהודים שהוגלו מן הארץ חטאו בהתנהגות לא-רצויה, שגרמה את עונש הגלות, ובכל זאת ויתרה רחל על הקבורה עם יעקב כדי שביום מן הימים תביא תועלת לבניה. כיצד אוכל, אמרה רחל, לנוח על משכבי במערת המכפלה בשעה שבני

בפרשתנו מסופר על מותה של רחל וקבורתה על אם הדרך: "וַתָּמָת רָחֵל, וַתִּקָּבֶר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה, הִיא בֵּית לָחֶם". המדרש מספר שכאשר הוגלו ישראל בידי נבוכדנצר, עמדו האבות והתחננו לפני הקב"ה אך נדחו, עד שבאה רחל, והקב"ה שעה לתחנניה.

עניין זה מוזכר גם בפרשת ויחי, כאשר יעקב מבקש מיוסף שיקבור אותו בארץ ישראל אף שיעקב לא עשה כן לאימו של יוסף, רחל, והוא אומר לו: "יודע אני שיש בליבך עליי", על ש"לא הולכתיה אפילו לבית לחם, ולהכניסה לארץ". יעקב מסביר לבנו: "דע שעל פי הדיבור קברתיה שם, כדי שתהיה לעזרה לבניה כשיגלה אותם נבזראדן, והיו עוברים דרך שם, יצאת רחל על קברה ובוכה...".

בשמחה, לא בצער

כיצד הניח יעקב את דעתו של יוסף בכך שתביא תועלת לגולים? אמנם בזכותה נגאלו ישראל, ככתוב בירמיה: "יש שכר לפעולתך, ושבו בנים לגבולם", אך מדוע היא צריכה לסבול?

אמרת השבוע

הכול בעתו

פעם אחת שאלו את הרבי הרש"ב (רבי שלום דובער) מליובאוויטש: "אם תורת הבעל-שם טוב חשובה ונחוצה כל-כך, מדוע לא נתגלתה קודם לכן?". השיב להם:

"משל למה הדבר דומה, לשיניו של אדם. הלוא השיניים נחוצות כל-כך, ומדוע התינוק נולד בלי שיניים והן צומחות רק בשלב מתקדם יותר? אלא שכל דבר בא בעתו, בשעה שזקוקים לו. גם תורת הבעש"ט נתגלתה כאשר העולם היה זקוק לה".

פתגם חסידי

ספר התניא מתחיל באות ת ומסתיים באות א. קודם שהאדם לומד תניא הוא מחשיב את עצמו לאדם שלם, אבל אחרי שהוא לומד מתברר לו שעדיין הוא עומד באל"ף (מפי חסידים)

יעקב ועשיו | מאת הרב אליעזר ברוך

מן המעיין

בלי מלאכים

"וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשיו אחיו (בראשית לב, ד). כשהגיע יעקב לגבול ארץ ישראל שלח את המלאכים מעל פניו, כי אין לו עוד צורך בהם, והקב"ה יעזור לו בלי מלאכים...

(רבי מנחם-מענדל מקוצק)

מלאכים לשמירה

לצורך המשלוח רבי-הערך שהתכונן יעקב לשלוח לעשיו אחיו היה זקוק באמת למלאכים, כי לו היה שולח כל זאת על-ידי שליחים רגילים, מי יודע מה היה נשאר מזה עד שיגיע אל היעד.

(דעת חכמים)

בירור דרך הבירור

לאחר שיעקב השלים את עבודת ה'בירורים' שלו בבית לבן, ביקש לברר את עשיו. קודם שהחל במשימה זו שלח מלאכים אל עשיו, לדעת אם הבירור יהיה קל יחסית או יהיה מתוך קשיים ומלחמה.

(לקוטי שיחות)

לא לסכן

על "וישלח יעקב מלאכים" רש"י מפרש: "מלאכים ממש". יעקב לא ידע את כוונותיו של עשיו כלפיו, וחשש שעשיו מבקש להורגו. לכן לא היה יכול לשלוח אליו שלוחים בשר ודם

ולהעמיד אותם בסכנה. לכן שלח אליו מלאכים ולא בני-אדם.

(הרבי מליובאוויטש)

תפילה, דורון ומלחמה

יעקב אבינו הלך לברר את הדברים הגשמיים של עולם העשייה בשלוש דרכים: תפילה, דורון ומלחמה. לא יכולה להיות תפילה בלי דורון ומלחמה, ולא יכולה להיות מלחמה בלי דורון ותפילה.

(ספר השיחות תש"ב)

עם לבן גרתי

"עם לבן גרתי" (בראשית לבה). "גרתי" - לא נעשיתי שר וחשוב אלא גר... דבר אחר: "גרתי" בגימטרייה תרי"ג, כלומר עם לבן הרשע גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי.

(רש"י)

קבע וארעי

'לבן' רומז לענייניו הגשמיים של האדם, 'שור' וחמור, צאן ועבד ושפחה". אמר יעקב: "עם לבן גרתי" - הדברים האלה היו אצלי בבחינת 'גרות', כדבר זר, ואילו ביתו הקבוע היה ענייניו הרוחניים. לכן לא הפריעו ענייניו הגשמיים לרוחניות שלו.

(לקוטי שיחות)

סימן משמים

שמואל-בצלאל שפטיל, צעיר יהודי יתום, כבן חמש-עשרה, פסע במשעולי העיירה שווינציאן, הסמוכה לוולנה, ומצא עצמו סמוך לבית הכנסת החסידי. מעולם לא דרכו רגליו בבית הכנסת הזה, שכן משפחתו התנגדה לתנועת החסידות. הוא אף היה מקורב לרב העיירה, הרב צבי, וזה למד עמו בחברותא ושיבח את כישרונותיו העילויים.

בימים ההם ניטשה מחלוקת עזה כנגד החסידות. הרב הזהיר את העילוי הצעיר להתרחק מעדת החסידים, שכונתה 'הכת'. אך אולי דווקא האזהרות הגבירו בליבו של שמואל-בצלאל את הסקרנות. הוא הציץ בחלון וראה חבורת אברכים לומדים בצוותא מתוך ספר קטן. הצעיר אזר אומץ ונכנס פנימה.

החסידים קיבלו את פניו בחשדנות. היו מהם שסברו כי בא להקניט אותם, וביקשו כי יעזוב את המקום. שמואל-בצלאל הבין כי לא מתוך רוע הגיבו כך החסידים. עם זה, הביקור במקום עורר בו מחשבות.

הוא החל לתהות על קנקנם של החסידים והתרשם מן האחוה השרויה ביניהם. הוא גם התפעל לגלות שבעלי המלאכה החסידיים משלבים תורה ויראת שמים בעבודתם. כעבור זמן החליט לבחון מקרוב את תפילתם של החסידים.

הוא הסתתר מאחורי הדלת הפתוחה של בית הכנסת ועקב אחר הנעשה מבעד לחריץ. ליבו נמס למראה התפילה החסידי. שעה שלמה עמד משתאה, עד שלבסוף נכנס פנימה.

עולם חדש נגלה לפניו. התפילה באריכות שבתה את ליבו. עם זה, הלימוד עם הרב צבי היה יקר לו. יום אחד מצא הזדמנות לשוחח עם רבו על התפילה.

"מה משמעות העיון בתפילה?", שאל הצעיר את הרב.

"זו דרך לגדולי ישראל בלבד", ענה הרב. שמואל-בצלאל הוסיף ושאל: "הלא מורי ורבי הוא גדול בישראל, ומדוע אינו מאריך בתפילתו?"

"אכן", השיב הרב, "בלימוד אני גדול, אך אין לי שייכות לדברים האלה". בתוך כך החל לבקר בחריפות את החסידים ואת דרכם.

בתקופה הקרובה ידע שמואל-בצלאל עליות ומורדות. הוא פסע צעד אחד

לבחור? בתוך ליבו נטה לחבור לחסידים, אולם חשש לחצות את הקווים במוצהר.

דודו, שאימצו מאז התייתם, הפנה לו עורף וגירשו מביתו. רעב ובודד היה שמואל-בצלאל. בסערת נפש צעד אל מחוץ לעיירה, אל המרחבים המוריקים. שם פרץ בבכי מר, ונשא את פניו השמימה בתפילה: "חפץ אני

קדימה לעבר החסידים, ולאחר מכן נסוג שתי פסיעות אחורה. משפחתו ומכריו הבחינו בנטייתו לעבר החסידות, והחלו להצר את צעדיו.

זה היה בשבת. שמואל-בצלאל חש שכבר אין בכוחו לפסוח על שתי הסעיפים. בליבו התחוללה מלחמה עזה. היכן האמת? הלא כל צד משוכנע שדרכו נכונה, וכיצד ידע

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

למי מראים אוצר

פעם אחת נשאל רבנו הזקן, בעל התניא, מדוע לא נתגלתה תורת החסידות בדורות הראשונים. השיב על כך במשל למלך שהיה לו אוצר יקר כליכך, עד שחש להראותו לשריו, אבל הראהו לעבדיו הפשוטים. הם אינם מבינים את יוקר האוצר, ולכן הם יכולים לראותו.

בספרי החסידות מובאים כמה טעמים מדוע תורה מופלאה זו הייתה גנוזה ונסתרת אלפי שנים, ונתגלתה דווקא בדורות האחרונים, הירודים כליכך. מתברר שדווקא מפני שהדורות ירדו בדרגתם, לא הייתה ברירה אלא לגלות להם את הכוח המופלא של החסידות, שבאמצעותו יתמודדו עם החשכה הרוחנית הגוברת.

היהלום ובן המלך

בעל התניא המשיל על כך משל לבן מלך שחלה והרופאים נלאו מלמצוא מזור למחלתו. יום אחד בא לארמון המלוכה רופא גדול במיוחד ואמר שיש בעולם יהלום נדיר ויקר מאוד, שאם יכתשוהו, אבקתו עשויה לרפא את בן המלך. מיד החלו לחפש אחר היהלום, והנה נמצא שהיהלום הזה משובץ ב...כתר המלך, והוא כל יופיו והדרו של הכתר. החלו השרים להתווכח אם כדאי להשחית את כתר המלך למען הסיכוי שהבן יתרפא. הביאו השרים את הדבר לפני המלך. אמר המלך: "הכתר יקר לי ביותר והוא כל כבוד המלוכה והדרה, אך מה בצע לי בכל מלכותי אם בני לא יחיה. טלו את הכתר, כתשו את היהלום, הכינו את השיקוי ותנו אותו לבני. ואף שיועד אנוכי שרוב אבקת היהלום היקרה תישפך ארצה, בכל זאת כדאי הדבר, כי אולי טיפה אחת תיכנס לפיו ותצילו".

בן המלך, בנמשל, הוא עם ישראל. בדורות האחרונים העם היהודי חולה. עוברות עליו תמורות קשות והוא ניצב לפני אתגרים שטרם היו כמותם. החסידות היא תרופת הפלא. היא האבן היקרה של כתר המלך, שבכוחה להציל את העם. לכן נתגלו בדורות האלה דווקא, ובשפע רב, מעיינות תורת החסידות, כי רק באמצעותם בכוחנו לעמוד מול הקשיים ולהישאר דבקים בתורה ובמצוות.

ואכן, ראינו את כוחה האיתן של החסידות. היא שיקמה את העם שהתפורר והלך בימי הבעש"ט; היא עמדה נגד המתקפות העזות של דור ההשכלה וההתבוללות; היא לא נכנעה לשלטון הסובייטי העריץ; היא גברה על מוראות השואה; והיא גם חוללה את תנועת התשובה המופלאה שמתפשטת ומתרחבת בימינו.

הדברים יפעלו

יש עוד הסבר לגילוי אור החסידות בדורות האחרונים דווקא. הבעש"ט ערך עליית נשמה והגיע עד היכלו של המשיח. שאלו הבעש"ט: "אימתי קאתי מר?" (=מתי יבוא מר?), והשיבו המשיח: "לכשיפוצו מעיינותיך חוצה". כלומר, גילוי תורת החסידות הוא בבחינת הכנה לביאת המשיח.

בשנים שעברו, כשהגאולה עדיין הייתה רחוקה, לא היה הכרח בגילוי החסידות, אבל כשאנו שרויים בעקבתא דמשיחא וקרובים כליכך לגאולה, חייבים אנו ללמוד את מעיינות החסידות ולטעום באמצעותה מהשפע העילאי שיתגלה לעתיד לבוא, שכן זו ההכנה לקראת הגאולה.

לכן בזמן הזה לימוד תורת החסידות הוא חובה המוטלת על כל יהודי, ובאמצעותה אפשר להגיע לשלמות בעבודת הבורא, בלימוד התורה ובחיית תורה ומצוות מתוך שמחה וחיות. ואמר כ"ק אדמו"ר הרשב"י: "רבנו הזקן מסר את נפשו על תורת החסידות, ובמסירות נפשו פעל שבכל זמן ובכל מקום שילמדו חסידות, בספר ועל פה, יפעלו הדברים בשומעים. אבל בתנאי שישמרו את דברי הרב".

ללכת בדרך הקדושה והאמיתית. אם דרך החסידים נכונה, אצטרף אליהם, ואם מתנגדיהם צודקים – כך אעשה. אנא, אבי יתומים, הנחה אותי בדרך האמת".

הוא גמר בליבו שה'אות משמים' יהיה בדמות האדם הראשון שיפגוש בשונו לעיירה. אם יהיה חסיד – סימן שעליו להיות חסיד, ואם לא – משמע שעליו לחזור לחייו הקודמים.

רחובות העיירה היו ריקים. היהודים הפשוטים נחו את מנוחת השבת, ותלמידי החכמים ישבו בבתי המדרש. לפתע הבחין מרחוק בדמויות מתקרבות. הוא אף זיהה בתוכן את הרב צבי. בעומק נפשו חש אכזבה, שכן קיווה לפגוש חסיד.

"הדרך עוד רחוקה", ניחם את עצמו, אלא שהמרחק התקצר והלך. ליבו הלם בחזקה. לפתע הבחין בכמה חסידים יוצאים מבית הכנסת הרב צבי. תקווה ניעורה בליבו, אך הללו פנו לכיוון ההפוך.

ואז נפתחה שוב דלת בית הכנסת החסידי ושני חסידים יצאו ממנו. שמואל-בצלאל עצר את נשימתו. ואז, כן... הם פנו לעברו. כשנפגשו סיפר להם בשמחה על ה'סימן' שעשה, ועל שגמר בליבו להיות חסיד.

בשנים שלאחר מכן אימצוהו החסידים, ובהיותו בן תשע-עשרה החל את מסעו אל אדמו"ר ה'צמח צדק' מליובאוויטש. בתוך כך נשלח להתחנך ולקבל הכנה ראויה מחסיד מופלא, ר' מיכל, מהעיר אופוצק, זמן ממושך שהה בביתו, ובסופו קיבל את ברכת הדרך. ר' מיכל צייד אותו במכתב לרבי, והזהירו לבל יפתח אותו.

שמואל-בצלאל לא התאפק ופתח את המכתב. תדהמה אחזה בו. המכתב היה ריק! בבואו לעיירה ליובאוויטש נכנס לבית הכנסת ופנה לנוח. לפתע התנער למשמע קריאות: "מי הביא מכתב מר' מיכל מאופוצק?". "אני", השיב. "הרבי קורא לך!", אמר לו הגבאי.

בטרם הספיק לעכל את הדברים הוכנס לחדרו של הרבי. אימה ופחד נפלו עליו, והוא עמד בלי יכולת להניע איבר. הרבי התקרב אליו ונטל מחיקו את המכתב מהחסיד ר' מיכל, באומרו: "אברך צריך להיות צייתן..." לתדהמתו פתח הרבי את המכתב והחל לקרוא בו. שמואל-בצלאל התעלף, והגבאי נאלץ לגרור אותו אל מחוץ לחדר...

ברבות השנים היה שמואל-בצלאל, המכונה 'הרשב"ץ', לחסיד מופלג ובעל מדרגה.

"בי"ט כסלו נפרץ הסכר"

הזקן שגילה אלוקות בספרו הגדול, התניא."

אהבה מלמעלה

הרב מציין את ייחודו של ספר התניא שכתב בעל הגאולה: "זה ספר למי שרוצה לחיות חיים אלוקיים. התניא הוא הספר הבהיר, העמוק, החד, החודר, האמיץ ביותר. כשלומודים בספר, כל עבודת השם של האדם שרויה באלוקות, בשמחה, באהבה, ביראה ובביטול. יש בו הכול. אינני יודע אם יש עוד ספר שעבודת השם שלו תואמת חיים אלוקיים כמו ספר התניא". לדעתו הספר מתאים לכל אדם: "התניא הוא מספרי היסוד היותר עליונים ועם זה הוא מתאים לכל נפש".

מדוע זכה דורנו לשפע כזה של חסידות? - "הקב"ה מוביל את הדורות האחרונים באהבה גוברת והולכת, ותורת החסידות נותנת לזה ביטוי. אם יש יהודי שנמצא בסוף העולם - מבחינה גשמית ורוחנית - הרבי מליובאוויטש שולח לו שליח שיקרב אותו באהבה אינֶקֶץ. זו אהבה שהקב"ה מאיר. ככל שהגאולה מתקרבת, האהבה תתפרץ, עד שנוכה בעזרת השם לביאת משיח".

עמקות מיוחדת

אחד מספריו של הרב שפירא מתמקד בשני מאמרי חסידות של הרבי מליובאוויטש. הוא מסביר: "כל אדמו"רי חב"ד, עם כל גדולי ישראל,

שיחת הטלפון אל הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת ההסדר ברמת'גן, במועד שנקבע, נענתה בתא קולי. כעבור זמן, כשענה לטלפון, התנצל: "מצטער, הייתי באמצע התוועדות חסידית עם הרב שבתי סלביצקי מאנטוורפן, לקראת י"ט בכסלו. ההתוועדות נמשכה מעבר למתוכנן". הוא הוסיף בחיוך: "החסידות היא מעל לזמן, לא?".

הרב שפירא (51), מחבר ספרים ודמות רוחנית בולטת, חי ונושם חסידות. היקפה המיוחדת לחסידות מתבטאת במסירת שיעורי חסידות, בהתוועדויות, בפרסום מאמרי הגות חסידיים ובהנחלת דעות על-פי ערכי החסידות.

צימאון לפריצת הנשמה

כבר בילדותו ינק הרב שפירא מתורת החסידות. "אבי, הרב משה, למד בצעירותו בישיבת חב"ד. הוא היה חברותא של הרב עדין אבן-ישראל (שטיינזלץ) ומקושר מאוד לתורת חסידות חב"ד", מספר הרב. "מכיוון שגדלתי בבית כזה, אך טבעי שנשמתי נטועה עמוק בעולם החסידות". לאחר שנתמנה לראש הישיבה ברמת'גן החל לשלב את החסידות בסדר יומם של תלמידיו.

הרב מתייחס לתופעה פלאית של דורנו: "יש כיום צימאון עצום לדבקות אלוקית ולפריצת הנשמה ממאסרה. אין כמו תורת החסידות כדי להרוות את הצימאון הזה. יותר ויותר נשמות מבקשות בימינו את השם, את האלוקות, ואין כמו אדמו"ר

פינת ההלכה

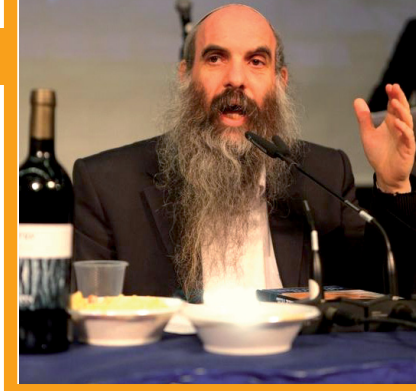
מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

שימוש זר בספרי קודש

שאלה: האם מותר להשתמש בספרי קודש לשימושים שאינם לימוד וקריאה?

תשובה: בספר שנדפסו בו דברי תורה שבכתב ושבבעל-פה (ובפרט אם כבר למדו בו) יש קדושה, ואסור להשתמש בו לשימושים אחרים, כמו להתגרד, לכסות בו קערה, לנסות על דפיו עט (אפילו בדפיו הריקים), להניחו כדי להסתתר מאחוריו, להגן באמצעותו מהשמש וכדומה, וכן להניח בתוכו דברי חול, ואף דף שבדעתו לכתוב עליו דברי תורה, או להשתמש בו כדי להכביד על ספרים אחרים, ליישרם או להדביקם.

יש מקום להתיר להשתמש בספר כדי להקל על הלומד כשאין עצה אחרת, כגון להשתמש בספר כדי להגביה את הספר שלומדים בו, או להניח ספר על הספר שלומדים בו כדי שלא ייסגר, או להניח ספר על ספר פתוח כשיוצאים ממחדר, כדי שלא להיאלץ

חסידות עכשיו. הרב יהושע שפירא (צילום: מאיר אלפסי)

נותנים אור עליון. לרבי יש תורות שהן פלאי פלאות. הרבי לקח את כל ים התורות שהיו לפניו, וגיבש אותן למבנים אדריכליים מקסימים ויפהפים. פעמים רבות הרבי מביא במאמריו את כל האדמו"רים שלפניו, ואף שנראה שהוא חוזר על דבריהם, כמעט אין מאמר שאין בו חידוש ונימת עומק על מה שנאמר לפניו".

חג הגאולה י"ט כסלו הוא בעיניו "היום שבו נפרץ הסכר. הכיווץ של הכלא גרם לפריצה הגדולה. ביום הזה יש לעסוק באור האלוהי שנתגלה על ידי בעל הגאולה, כל אחד לפי מדרגתו, להתבונן באלוקות ולהיות מואר בזיו השכינה".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

יש מה לספר!

כך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורטמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

